

opmærksom paa, at vi i sin Tid havde sat denne Bestemmelse ind for at skabe Fuglefred ved vore Vandløb. Jeg satte Pris paa, at den bibeholdtes, og jeg maa sige, at jeg sætter nu lige saa megen Pris paa den, som jeg har gjort før, men over for forenede Ønsker fra Landborepræsentanter, og Ønsker, der vare støttede paa logiske Raisonnementer om, at noget saadant ikke hører hjemme i Fiskeriloven, maa jeg bøje mig og sige. Det gør det heller ikke; og jeg ser ikke, at der fra dette Tings Side eller fra Landstingets Side kan være noget at indvende imod at sætte 15de April i Stedet for 1ste Maj. Det er en Udvidelse, Loven en Gang har faaet ved Tingenes Velvilje, da alle vare enige om det; men denne Enighed er der ikke mere, og saa maa denne Udvidelse af Loven falde bort sammen med den velvillige Stemning for Sagen. Jeg tillader mig som Ordfører at anbefale det høje Ting at vedtage samtlige 3 Ændringsforslag, idet jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at det høje Landsting vil acceptere Loven ganske i den Skikkelse, som den derved faar.

Trolle: Over for det ærede Medlem for Ribe (Busk) vil jeg bemærke, at det ikke alene er Gødden, jeg tænker paa, men paa Fisk ganske i Almindelighed. Der er en Fisk, som hedder Karpen, og som vi ere ved at indføre herhjemme — jeg haaber, at den skal vinde stor Udbredelse — den vil blive meget efterstræbt, og den tages let paa den Aarstid og taaler ikke at miste Skællene. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om man havde forbudt Brugen af Hugvaaben og Skydevaaben mod Fiskene, thi det er en barbarisk Fremgangsmaade, og man maa gøre Regning paa, at $\frac{2}{3}$ af de ramte Fisk ødelægges, saa at kun den $\frac{1}{3}$ kommer Fangstmanden til gode. Jeg kan derfor heller ikke give den ærede Ordfører Ret i, at det vilde være ulogisk at fastholde Restemmelsen, tværtimod, det vilde være logisk at udvide Forbudet til at gælde overalt.

Ordføreren (Alf. Christensen): Jeg kan give det ærede Medlem, der sidst satte sig (Trolle), Ret i, at Fiskeri med Skydevaaben og Piglyster i det hele maa ske burde forbydes, det vilde være en human, dyrevenlig og hensigtsmæssig Forholdsregel, men da Loven fra sit Standpunkt ikke har villet gaa ind derpaa, men kun har villet indkrænke Brugen deraf til visse Tider, maa jeg fastholde de Bemærkninger, jeg før kom med, at Ind-

skrænkningen maa gælde til de Tider, da Fiskene ellers fredes. Hvad angaar Karperne, som det ærede Medlem talte om, da have de jo ikke noget at gøre med Tidspunktet 15de April — 1ste Maj, da deres Legetid falder i Juni Maaned eller tidligst i Slutningen af Maj. De ville da hverken være til at fange med Lyster eller med Bøsse i Slutningen af April Maaned, de Tider, man kan fange dem paa, ere om Vinteren ved at hugge Huller i Isen, idet de da søge til disse Huller for at aande.

Trolle: I et mildt Foraar ville Karperne allerede gaa op i Slutningen af April Maaned.

Landbrugsministeren (A. Hage): Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag skal jeg bemærke, at jeg kan gaa ind paa Nr. 1; og at jeg betragter Nr. 2 som en heldig Forandring. Allerede tidligere her i Salen og ogsaa i det andet Ting har jeg fremhævet, at jeg ikke fandt den Form, hvori Forslaget var kommet ned fra Landstinget, paa dette Punkt tilfredsstillende. Jeg tror, at den her foreslaaede Ordning er mere tilfredsstillende. Min Ængstelse for at gaa ind paa Landstingets Affattelse hidrørte fra, at jeg ikke var sikker paa, at der paa alle de Steder, hvor der bør skaffes Passage for Fiskene, virkelig vilde blive skaffet Passage ved Fisketrapper, naar Omkostningerne bleve paalagte Rekvirenten, eller i alt Fald delvis, naar et industrielt Anlæg stod i Forbindelse med et Fiskerianlæg. Som det nu staar her, er det overladt til mere fri Bedømmelse for de i § 3 nævnte Myndigheder at fordele Omkostningerne paa de fiskeriberettigede, og jeg kan ikke se andet, end at det er en heldig Forandring. Jeg kan saaledes slutte mig til disse to Ændringsforslag. Derimod kan jeg ikke slutte mig til den Tak, som blev rettet af det ærede Medlem for Ribe (Busk) til Ordføreren og Udvalget, fordi de saa komplet have forandret Standpunkt lige over for det omtalte Punkt. Efter at jeg med Styrke har fremhævet i Landstinget, hvor glædeligt det var, at Folketinget stod samlet her, forlader man nu fuldstændig den Stilling, man tidligere har været fuldt ud enig om, blot fordi et enkelt Medlem ønsker en Forandring, og den ærede Ordførers Anbefaling af Ændringen forekommer mig ogsaa mere end kølig, idet han i Virkeligheden indrømmede, at man burde gøre, hvad man kunde for at forhindre Brugen af Skydevaaben. Jeg forstod ikke rigtig hans Raisonnement, at naar han ikke